

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Sitel, spol. s r.o.**, se sídlem Baarova 957/15, Praha 4, zastoupeného advokátem Mgr. Zbyškem Jarošem se sídlem Zelený pruh 95/97, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o přezkoumání rozhodnutí Okresního úřadu Vyškov ze dne 3. 12. 2002 čj. RRRÚP 311/02, vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 30 Ca 147/2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2007 č. j. 30 Ca 147/2007 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 8. 2007 č. j. 30 Ca 147/2007 - 28, jímž byla odmítnuta jeho žaloba proti správnímu rozhodnutí uvedenému v záhlaví. V projednávané věci se jednalo o zřízení věcného břemene a krajský soud žalobu odmítl podle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) s odkazem na zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění). Podle ust. § 28 odst. 1 tohoto zákona je k řízení ve věci vyvlastnění která má být projednána v občanském soudním řízení, v právním stupni příslušný krajský soud. Od 1. 1. 2007 se tedy ve věcech vyvlastnění v soudním řízení postupuje podle občanského soudního řádu v občanském soudním řízení, bez ohledu na to, že sám vyvlastňovací akt byl vydán před tímto datem. V daném případě byla podána žaloba ve věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení; krajský soud proto žalobu odmítl a žalobce poučil, že může podat do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení žalobu podle ust. § 244 a násl. o.s.ř. proti napadenému správnímu rozhodnutí u krajského soudu.

V kasační stížnosti žalobce namítl nezákonnost usnesení krajského soudu, protože krajský soud nesprávně posoudil právní povahu institutu vyvlastnění a otázku pravomoci soudů ve věci vyvlastnění podle zákona č. 184/2006 Sb. Žalobce navrhl, aby napadené usnesení krajského soudu bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

V soudním spise se nachází plná moc ze dne 27. 5. 2002, kterou žalobce zmocnil advokáta Mgr. Zbyška Jaroše, aby jej zastupoval před soudními orgány v řízeních týkajících se žalob proti rozhodnutí orgánů státní správy ve věci zřízení věcného břemene k pozemkům ve smyslu § 91 odst. 3 zákona č. 151/2000 Sb.

Krajský soud usnesením ze dne 29. 8. 2007 č. j. 30 Ca 147/2007 - 33 vyzval zástupce žalobce, aby v určené lhůtě mj. zaslal soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o podané kasační stížnosti a předložil soudu doklad osvědčující oprávnění advokáta Mgr. Zbyška Jaroše zastoupit stěžovatele při podání kasační stížnosti.

Na tuto výzvu reagoval žalobce tak, že má za to, že shora uvedená plná moc toto zmocnění obsahuje a jejím smyslem je dosažení konečného výsledku v soudních řízeních včetně podávání řádných i mimořádných opravných prostředků. Žalobce požadovanou plnou moc nepředložil.

Nejvyšší správní soud posoudil věc takto:

Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plnou moc z 27. 5. 2002, kterou žalobce předložil, nelze považovat za průkaz toho, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. V roce 2002 kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek neexistovala a v právním řádu začala fungovat od 1. 1. 2003, dnem nabytí účinnosti soudního řádu správního. Žalobce tedy pojmově v roce 2002 nemohl zmocnit advokáta k sepisu kasační stížnosti a k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je odstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Přes výzvu krajského soudu však tento nedostatek odstraněn nebyl a v řízení o kasační stížnosti tak nelze pokračovat [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

Nejvyšší správní soud proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu řízení, byl-li návrh (kasační stížnost) odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu